

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobkyně: **C. P. a.s., IČO X**
sídlem X

proti

žalovanému: **Celní úřad pro Středočeský kraj**
sídlem Washingtonova 11, 110 00 Praha 1

o **žalobách proti rozhodnutím** ředitele žalovaného ze dne 2. 4. 2020, č. j. 113112/2020-610000-12, sp. zn. 66938/2020-610000-61, a č. j. 113121/2020-610000-12, sp. zn. 66919/2020-610000-61,

takto:

I. Žaloby se zamítají.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou dne 2. 6. 2020 domáhá zrušení rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 2. 4. 2020, č. j. 113112/2020-610000-12, sp. zn. 66938/2020-610000-61 (dále jen „napadené rozhodnutí č. 1“). Ředitel žalovaného uvedeným rozhodnutím zamítl námitky Ing. D. J., insolvenčního správce (dále jen „insolvenční správce“) obchodní společnosti S. G., a.s., IČO X, sídlem X (dále jen „společnost S. G.“), proti opatření o zadržení věcí dle § 121 odst. 1 a 2 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hazardních

hrách“), kterým bylo dne 11. 2. 2020 v provozovně „H. A.“ na adrese X, zadrženo 8 technických herních zařízení včetně příslušenství a finanční hotovosti ve výši 136 925 Kč, o čemž byl sepsán úřední záznam č. j. 66938-4/2020-610000-61 (dále jen „opatření o zadržení věcí č. 1“). Konkrétně se jednalo o věci (v následujícím textu označeny jen jako „zadržené věci“):

- technické zařízení „SYNOT+“, výr. č. I703745, 2x klíč,
- technické zařízení „KAJOT+“, výr. č. 9100806001292, 5x klíč,
- technické zařízení „KAJOT+“, výr. č. 9110611000325, 5x klíč, 2x čip,
- technické zařízení „KAJOT+“, výr. č. 9100806001249, obsahující hotovost ve výši 1 100 Kč, 6x klíč,
- technické zařízení „KAJOT+“, výr. č. 9110509007073, 4x klíč,
- technické zařízení „SYNOT+“, výr. č. 730377, obsahující hotovost ve výši 325 Kč, 3x klíč, 2x karta,
- technické zařízení „SYNOT+“, výr. č. 3ON301576, 1x klíč,
- technické zařízení „SYNOT+“, výr. č. I703790, obsahující hotovost ve výši 900 Kč, 2x klíč, a
- zadržené finanční prostředky ve výši 134 600 Kč určené k výplatě výher.

2. Další samostatnou žalobou podanou taktéž dne 2. 6. 2020 se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 2. 4. 2020, č. j. 113121/2020-610000-12, sp. zn. 66919/2020-610000-61 (dále jen „napadené rozhodnutí č. 2“). Ředitel žalovaného uvedeným rozhodnutím zamítl námitky insolvenčního správce společnosti S. G. proti opatření o zadržení věcí dle § 121 odst. 1 a 2 zákona o hazardních hrách, kterým bylo dne 11. 2. 2020 v provozovně „H. K.“ na adrese X, zadrženo 16 technických herních zařízení včetně příslušenství s nezjištěným obsahem vnitřních bankovních schránek a finanční hotovosti ve výši 14 900 Kč, o čemž byl sepsán úřední záznam č. j. 66919-8/2020-610000-61 (dále jen „opatření o zadržení věcí č. 2“). Konkrétně se jednalo o věci (v následujícím textu označeny jen jako „zadržené věci“ spolu s věcmi specifikovanými pod bodem 1 tohoto odůvodnění):

- technické zařízení „KAJOT VLT“, výr. č. 9111008007312,
- technické zařízení „KAJOT VLT“, výr. č. 9110608004217,
- technické zařízení „KAJOT VLT“, výr. č. 9111008007296,
- technické zařízení „IVT SYNOT“, výr. č. 3ON302338,
- technické zařízení „IVT SYNOT“, výr. č. I703717,
- technické zařízení „IVT SYNOT“, výr. č. 3ON302345,
- technické zařízení „IVT SYNOT“, výr. č. I704586,
- technické zařízení „APOLLO GAMES VLT“, výr. č. AP1TF0001034,
- technické zařízení „KAJOT VLT“, výr. č. 9110310000057,
- technické zařízení „APOLLO GAMES VLT“, výr. č. AP1TF0001018,
- technické zařízení „KAJOT VLT“, výr. č. 9111011000733,
- technické zařízení „APOLLO GAMES VLT“, výr. č. AP1TF0001081,
- technické zařízení „KAJOT VLT“, výr. č. 9110310000046,
- technické zařízení „KAJOT VLT“, výr. č. 9111108009029,
- technické zařízení „KAJOT VLT“, výr. č. 9111011000725,
- technické zařízení „MULTI LOTTO“, výr. č. ML27162, všechna zařízení s poznámkou: obsahující hotovost/výše hotovosti - „nezjištěno“,
- celkem 182 ks mincí v nominální hodnotě 5 Kč (celkem 910 Kč),

- celkem 78 ks mincí v nominální hodnotě 10 Kč (celkem 780 Kč),
 - celkem 28 ks mincí v nominální hodnotě 20 Kč (celkem 560 Kč),
 - celkem 55 ks mincí v nominální hodnotě 50 Kč (celkem 2 750 Kč),
 - celkem 19 ks bankovek v nominální hodnotě 100 Kč (celkem 1 900 Kč),
 - celkem 40 ks bankovek v nominální hodnotě 200 Kč (celkem 8 000 Kč),
 - 1x karta obsluhy s označením STAFF č. 99253094, a
 - 4x klíč s označením KAJOT,
3. Usneseními zdejšího soudu ze dne 4. 6. 2020, č. j. 55 Af 37/2020-18, a následně ze dne 10. 6. 2020, č. j. 51 Af 36/2020-19, soud spojil řízení o (všech) žalobách proti oběma napadeným rozhodnutím ke společnému projednání pod sp. zn. 51 Af 36/2020. Druhým jmenovaným usnesením soud současně odmítl souběžné žaloby podané insolvenčním správcem a společností S. G..
4. Žalobkyně předně uvedla, že zadržená technická herní zařízení byla v době realizace zadržení součástí majetkové podstaty společnosti S. G., na jejíž majetek byl v té době prohlášen usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 11. 2019, č. j. KSPL 66 INS 14382/2019-B-31, konkurs a jejím insolvenčním správcem byl ustanoven Ing. D. J.. V rámci konkursu došlo na základě smlouvy o prodeji závodu z majetkové podstaty uzavřené dne 20. 2. 2020 mezi insolvenčním správcem jako prodávajícím a žalobkyní jako kupující s účinky ke dni 1. 4. 2020, kdy byla uložena do sbírky listin vedené Městským soudem v Praze a Krajským soudem v Plzni, k převodu vlastnického práva k celému závodu S. G.. Převod závodu zahrnoval veškerou podnikatelskou činnost společnosti S. G. spočívající v provozování hazardních her na žalobkyni, na základě čehož je žalobkyně od 1. 4. 2020 oprávněna požadovat po třetích stranách plnění pohledávek a nároků spojených s nabytým závodem, jehož součástí podle čl. 2.1 zmíněné smlouvy byly veškeré movité věci náležející k závodu, mimo jiné tedy též zadržená technická herní zařízení.
5. Žalobkyně dále popsala, jaké měla právní prostředky, jimiž se mohla domoci vůči žalovanému svého práva na vydání věcí, které byly podle jejího názoru neoprávněně zadržovány. Jelikož je však vyčerpala marně, nezbylo jí než se obrátit na soud. Vedle možnosti podat správní žalobu na ochranu před nezákonným zásahem (*pozn. soudu:* které žalobkyně využila u Krajského soudu v Plzni ve věci vedené pod sp. zn. 57 A 34/2020 a u zdejšího soudu ve věci vedené pod sp. zn. 51 Af 33/2020) souběžně žalobkyně brojí proti napadeným rozhodnutím č. 1 a 2.
6. Žalobkyně namítala, že v době vydání napadených rozhodnutí č. 1 a 2 nebyl plně odůvodněn závěr o existenci důvodného podezření, že v provozovnách žalobkyně docházelo k porušování zákona o hazardních hrách, jinými slovy tak nebyly naplněny zákonné předpoklady pro opatření ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách. Žalovanému totiž bylo již v průběhu kontroly sděleno a doloženo, že technická zařízení byla provozována na základě řádného povolení vydaného Ministerstvem financí (dále jen „ministerstvo“), a to rozhodnutí ze dne 25. 9. 2015, č. j. MF-38884/2015/34-4 (dále též „rozhodnutí o změně“). To bylo vydáno v souvislosti s prodejem závodu obchodní společnosti M. a.s., IČO X (dále jen „M.“), zahrnujícího veškerou provozní činnost i zaměstnance této společnosti, a nabytím tohoto závodu společností S. G. s účinností k 1. 10. 2015. Společnost M. byla do té doby řádným provozovatelem loterie a jiné podobné hry prostřednictvím centrálních loterních systémů.

7. Žalobkyně argumentovala, že z rozhodnutí o změně jednoznačně vyplývá, že se namísto dosavadního provozovatele M. stává provozovatelem sázkové hry společnost S. G.. Rozhodnutí o změně bylo prokazatelně vydáno a dosud bylo správními orgány plně respektováno. Vzhledem k tomu, že předložené rozhodnutí o změně výslovně stanovuje, že provozovatelem her se stává společnost S. G., nemohlo být v době kontroly (ani později) dáno důvodné podezření, že v souvislosti s používáním zadržených věcí dochází k porušování zákona. Domnělé porušování zákona o hazardních hrách žalovaný založil výhradně na zjištění, že ministerstvo disponovalo jiným zněním rozhodnutí o změně než S. G. (nyní žalobkyně) – nesrovnalost přitom spočívala pouze ve výčtu jednotlivých rozhodnutí ministerstva o povolení. Žalobkyně si nedokáže vysvětlit, proč by mělo být v evidenci ministerstva založeno jiné znění rozhodnutí o změně, nechce spekulovat. Nedostatky v evidenci ministerstva však nelze přičítat k tíži společnosti S. G., resp. žalobkyně. Rozhodnutí o změně bylo vydáno na základě společné žádosti společností M. a S. G. ze dne 20. 8. 2015, jejíž text obsahuje všechna dotčená rozhodnutí, včetně rozhodnutí, která údajně mají v rozhodnutí o změně evidovaném ministerstvem chybět. Jelikož ministerstvo žádosti v plném rozsahu vyhovělo (nebylo doručeno částečné zamítnutí žádosti), muselo žadatelům doručit rozhodnutí o změně ve znění, které se týká všech rozhodnutí o povolení, tj. znění, které měla společnost S. G. v době kontroly k dispozici a které bylo žalovanému předloženo.
8. Žalovaný měl podle žalobkyně správně dospět k závěru, že předložené znění rozhodnutí o změně plně odpovídá podané společné žádosti M. a S. G., a proto o něm platí presumpce správnosti a žalovaný je jím vázán. Namísto toho žalovaný svá podezření podpořil nepravdivou informací, že ani podaná žádost nekoresponduje se zněním rozhodnutí o změně, které bylo předloženo. Důvodné podezření však nemůže být subjektivní povahy, nýbrž musí být shledáno objektivně po kvalifikované, pečlivé a logické úvaze správního orgánu.
9. Žalovaný ve vyjádřeních k žalobám uvedl, že při porovnání rozhodnutí o změně s listinou, kterou ke kontrole oprávnění provozovat hazardní hry prostřednictvím technických zařízení umístěných v provozovnách předložila kontrolovaná osoba, byly zjištěny nesrovnalosti. Předložená listina, označená názvem dozorového orgánu a číslem jednacím MF-38884/2015/34-4, obsahuje pod bodem I též sázkové hry s čísly rozhodnutí, která se v textu povolení zaslaného ministerstvem nenachází. Jedná se o rozhodnutí č. j. MF-84415/A/2013/34, MF-96553/A/2013/34, MF-105176/A/2013/34 a MF-107736/A/2013/34 vydaná ministerstvem k provozování hazardních her mimo jiné na dotčených technických zařízeních oprávněnému subjektu – společnosti M.. U těchto rozhodnutí ke změně provozovatele nedošlo. Tuto skutečnost ministerstvo žalovanému potvrdilo ve své odpovědi ze dne 25. 2. 2020, č. j. MF-4795/2020/73-2. Z uvedeného důvodu vznikly žalovanému pochybnosti o pravosti předkládané listiny. Zjištěný stav zakládal důvodné podezření, že hazardní hry byly provozovány nezákonně. Proto žalovaný dotčená technická zařízení podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách zadržel. Zadržení věci nelze měnit ani rušit z důvodu změny právního vztahu k zadržené věci. Žalovaný závěrem odkázal na odůvodnění napadených rozhodnutí č. 1 a 2, kde se již s žalobní argumentací dostatečně vypořádal. Navrhl proto žaloby zamítnout.
10. V podání ze dne 22. 7. 2020 žalobkyně poukázala na to, že obsahově obdobné žaloby podala i v dalších případech a Krajský soud v Brně o nich již rozhodl tak, že se ztotožnil s argumentací žalobkyně, tamější napadená rozhodnutí zrušil a věci vrátil správnímu

orgánu. Žalobkyně proto citovala závěry z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 10. 7. 2020, č. j. 62 A 82/2020-91, který nadto k podání připojila. Žalobkyně na tomto základě pokládá žaloby v této věci za důvodné a oprávněně podané, přičemž navrhl, aby je i zdejší soud projednal přednostně.

II. Skutečnosti vyplývající ze správních spisů

11. Soud zjistil ze správních spisů, že žalovaný provedl dne 11. 2. 2020 ve dvou provozovných společnosti S. G. („H. A.“ a „H. K.“) kontrolu zaměřenou na ověření, zda se v místě kontroly provozují hazardní hry a zda je případné provozování hazardních her v souladu se zákonem o hazardních hrách, resp. se zákonem č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění účinném do 31. 12. 2016 (dále jen „zákon o loteriích“).
12. Kontrolované osoby v průběhu kontroly předložily kopii rozhodnutí ministerstva ze dne 25. 9. 2015, č. j. MF-38884/2015/34-4 a č. j. MF-38884/2015/34-5, a dále rozhodnutí ze dne 6. 9. 2013, č. j. MF-84415/A/2013/34, ze dne 1. 10. 2013, č. j. MF-96553/A/2013/34, ze dne 22. 10. 2013, MF-105176/A/2013/34, a ze dne 4. 11. 2013, č. j. MF-107736/A/2013/34. Z obsahu těchto rozhodnutí (povolení) vyplývá, že povolují společnosti M. v místech kontroly provozovat zjištěná technická zařízení jako loterii. Rozhodnutí o změně ze dne 25. 9. 2015 mění znění povolení k provozování loterie tak, že provozovatelem se stává společnost S. G.. Kontrolující osoby ověřily předložená rozhodnutí v elektronické evidenci ministerstva. Při porovnání znění předložených rozhodnutí se zněním v elektronické evidenci bylo zjištěno, že se liší. Rozdíl byl zjištěn jak ve formální úpravě textu, tak v obsahu, konkrétně ve výrokové části, kde je uveden soupis rozhodnutí opravňujících provozovat loterie. Předložená změnová rozhodnutí oproti rozhodnutím evidovaným ministerstvem navíc uváděla, že se změna provozovatele loterie týká i předložených povolení loterií, tedy čtyř výše popsaných rozhodnutí z roku 2013, jejichž číslo jednací je vždy na rozdíl od ostatních uváděných rozhodnutí doplněno o znaky „/A“ a jejichž adresátem byla společnost M.. Tato čtyři povolení se přitom týkala právě zařízení zajištěných při kontrolách. S předloženými rozhodnutími nekorespondovala ani ministerstvem evidovaná žádost týkající se daného povolení.
13. Na základě těchto zjištění kontrolující pojali (důvodné) podezření, že technická zařízení jsou provozována bez povolení, a přistoupili proto k zadržení věcí podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Celkem šlo o 24 kusů technických zařízení a hotovost ve výši 151 825 Kč. O zadržení věcí byly sepsány úřední záznamy ze dne 11. 2. 2020, č. j. 66919-8/2020-610000-61 a č. j. 66938-4/2020-610000-61.
14. Ve spisu je dále založeno sdělení Generálního ředitelství cel ze dne 12. 2. 2020 po obdržení informací od ministerstva. Ministerstvo k věci uvedlo, že ve svém spisovém materiálu neeviduje rozhodnutí ze dne 25. 9. 2015 ve zněních, ve kterých byla předložena v průběhu kontroly. Rozhodnutí v tomto znění nejsou evidována ani v informačním systému SDSL. Ministerstvo současně zaslalo kopie rozhodnutí ve znění vydaném a založeném v příslušných spisech, jakož i žádost ze dne 20. 8. 2015. K té ministerstvo sdělilo, že ani ministerstvem evidovaná žádost (v jejím rozsahu) nekoresponduje se zasláním zněním povolení. Naopak, žádost byla svým rozsahem zohledněna v ministerstvem evidovaném povolení.
15. Insolvenční správce podal dne 14. 2. 2020 proti uloženým opatřením o zadržení věcí námitky podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách. Uvedl, že při kontrole bylo předloženo rozhodnutí ministerstva ze dne 25. 9. 2015, č. j. MF-38884/2015/34-4,

s vyznačenou doložkou právní moci dne 26. 9. 2015. Z uvedeného rozhodnutí podle insolvenčního správce vyplývá, že bylo vydáno v souvislosti s prodejem závodu společnosti M. (zahrnujícího veškerou provozní činnost i zaměstnance této společnosti) a nabytím tohoto závodu společností S. G. s účinností k 1. 10. 2015. Společnost M. byla do té doby řádným provozovatelem loterie a jiné podobné hry prostřednictvím centrálních loterních systémů. Z rozhodnutí o změně jednoznačně vyplývá, že se namísto dosavadního provozovatele M. stává provozovatelem sázkové hry společnost S. G.. Rozhodnutí o změně bylo prokazatelně vydáno a dosud bylo správními orgány plně respektováno. Vzhledem k tomu, že předložené rozhodnutí výslovně ve svém výroku I stanovuje, že provozovatelem her se stává společnost S. G., nemohlo být v době kontroly (ani později) dáno důvodné podezření, že v souvislosti s používáním zadržených věcí dochází k porušování zákona. Nedostatky v evidenci ministerstva nelze přičítat k tíži společnosti S. G..

16. Žalovaný dne 19. 2. 2020 požádal ministerstvo o součinnost. Konkrétně je požádal o informaci k provozování hazardní hry dozorovanou osobou (S. G.), zda bylo této osobě uděleno povolení k provozování hazardní hry (resp. loterie nebo jiné podobné hry), zda dozorovaná osoba složila kauci spojenou s provozováním hazardní hry pomocí zadržených technických zařízení, jaké změny týkající se povolení k provozování loterie vydaných původně společnosti M. byly ministerstvu oznámeny a zda, případně i kým, byla doložena inspekční zpráva o kontrole centrálního loterního systému. Žalovaný ministerstvo současně požádal o poskytnutí plného a platného znění rozhodnutí č. j. MF-38884/2015/34-4 a č. j. MF-38884/2015/34-5.
17. Ministerstvo v odpovědi na žádost o prověření ze dne 25. 2. 2020 sdělilo, že vydalo rozhodnutí evidovaná pod č. j. MF-96553/A/2013/34, č. j. MF-105176/A/2013/34, č. j. MF-84415/A/2013/34 a č. j. MF-107736/A/2013/34, na jejichž základu bylo společnosti M. povoleno provozování (mimo jiné) zadržených technických zařízení. V návaznosti na koupi obchodního závodu společnosti M. společností S. G. došlo ke změně vydaných rozhodnutí tak, že ministerstvo rozhodnutími ze dne 25. 9. 2015, č. j. MF-38884/2015/34-4 a č. j. MF-38884/2015/34-5, změnilo subjekt u vyjmenovaných povolení ze společnosti M. na společnost S. G.. Ke změně subjektu u výše popsanych čtyř povolení ale nedošlo, neboť tato povolení ve změnovém rozhodnutí uvedena nebyla. Ministerstvo je proto toho názoru, že subjektem uvedených povolení je i nadále společnost M..
18. Dne 10. 3. 2020 podal insolvenční správce žalovanému podněty ke zrušení opatření o zadržení věcí podle § 121 odst. 4 zákona o hazardních hrách. Zdůraznil, že žalovaný své důvodné podezření o porušování zákona v souvislosti s provozováním technických zařízení zakládá výhradně na zjištění, podle kterého se ve spisech ministerstva mělo objevit jiné znění rozhodnutí o změně, než kterým disponuje společnost S. G.. Společnost v roce 2015 převzala rozhodnutí o změně ve znění, které bylo žalovanému předloženo v rámci kontroly a jehož úředně ověřenou kopii insolvenční správce přiložil i k podnětu. Pokud je v evidenci ministerstva založeno jiné znění rozhodnutí, svědčí to o nepořádku ve spisové dokumentaci, který je politováníhodný, tuto skutečnost však nelze přičítat k tíži společnosti S. G.. Žádost o změnu rozhodnutí se týkala veškerých sázkových her provozovaných společností M., tedy i sporných technických zařízení. Ministerstvo podané žádosti plně vyhovělo (společnosti S. G. nikdy nebylo doručeno rozhodnutí o částečném zamítnutí žádosti). Další argumentace se překrývá s argumentací uplatněnou v námitkách

ze dne 14. 2. 2020.

19. Rozhodnutími ze dne 2. 4. 2020 ředitel žalovaného jednak zamítl námitky proti opatření o zadržení věcí a současně nevyhověl podnětu ke zrušení opatření o zadržení věcí. Uvedl, že z listin předložených ministerstvem je patrné, že na společnost S. G. byla na základě změnového rozhodnutí převedena povolení původního provozovatele, nikoli však v rozsahu rozhodnutí vydaných pod č. j. MF-96553/A/2013/34, č. j. MF-105176/A/2013/34, č. j. MF-84415/A/2013/34 a č. j. MF-107736/A/2013/34, která nebyla uvedena v žádosti evidované ministerstvem. Změnová rozhodnutí předložená při kontrole shledal celní úřad jako listiny, které nejsou autentické. Od změnových rozhodnutí evidovaných ministerstvem se odlišují ve znění obsahových náležitostí pod bodem I, kde je soupis povolení sázkových her rozšířen o povolení č. j. MF-96553/A/2013/34, č. j. MF-105176/A/2013/34, č. j. MF-84415/A/2013/34 a č. j. MF-107736/A/2013/34. Pochybnosti o pravosti předložených listin dále zakládají i jiné detaily dokumentů (použité písmo, podpis s razítkem). Ředitel celního úřadu proto shledal, že opatření o zadržení věcí bylo přijato v souladu se zákonem. Závěrem uvedl, že opatření o zadržení věcí je jen dočasnou úpravou poměrů, není sankcí ani meritorním opatřením. Posouzení, zda skutečně došlo k porušení zákona o hazardních hrách, bude předmětem navazujícího správního řízení a meritorního rozhodnutí o zadržených věcech.
20. Soud dále z obchodního rejstříku ověřil, že na základě smlouvy o prodeji závodu z majetkové podstaty uzavřené dne 20. 2. 2020 mezi insolvenčním správcem jako prodávajícím a žalobkyní jako kupujícím s účinky ke dni 1. 4. 2020, kdy byla uložena do sbírky listin vedené Městským soudem v Praze a Krajským soudem v Plzni, došlo k převodu vlastnického práva k celému závodu společnosti S. G. zahrnujícímu veškerou podnikatelskou činnost této společnosti spočívající v provozování hazardních her podle zákona o hazardních hrách na žalobkyni, na základě čehož je od 1. 4. 2020 žalobkyně oprávněna požadovat po třetích stranách plnění pohledávek a nároků spojených s nabytým závodem, jehož součástí byly podle čl. 2.1 zmíněné smlouvy veškeré movité věci náležející k závodu, mimo jiné tedy též zadržená technická herní zařízení a peněžní prostředky.
21. Žalobkyně dne 5. 5. 2020 podala podněty ke zrušení opatření podle § 121 odst. 4 zákona o hazardních hrách. Kromě důvodů, pro které o vrácení zadržovaných věcí usiloval insolvenční správce, žalobkyně uvedla, že poté, co se stala vlastníkem dotčených věcí, již nelze mít pochyb o tom, že důvody pro další zadržování pominuly. Společnost S. G. k 1. 4. 2020 ukončila provozování hazardních her. Nový vlastník je řádným provozovatelem hazardních her, a dokud mu technická herní zařízení nebudou vydána, není mu umožněno s nimi disponovat. Pokud by se žalobkyně rozhodla zařízení provozovat, pak pouze na základě nového povolení k provozování. Nejpozději od nabytí vlastnického práva žalobkyně se tak nejedná o věci, v souvislosti s jejichž užíváním dochází k porušování zákona o hazardních hrách. Dokud žalovaný nezruší opatření o zadržení, nemůže žalobkyně plně využívat nabytého vlastnictví. Dalším zadržováním tak dochází k nezákonnému zásahu do ústavně zaručeného práva vlastnit majetek a práva podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost.
22. Žalovaný žalobkyni dne 12. 6. 2020 z důvodu změny vlastnického práva k zadrženým věcem zaslal rozhodnutí ze dne 2. 4. 2020, neboť podle žalovaného žalobkyně nabytá postavení dozorované osoby ve smyslu § 121 odst. 3 věty poslední zákona o hazardních hrách.

23. Soudu je konečně známo z řízení o věci vedené zdejším soudem pod sp. zn. 51 Af 33/2020, o žalobách na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícího v zadržování zadržených věcí ve vlastnictví žalobkyně, že usneseními ze dne 19. 6. 2020 toliko poznamenanými do spisu žalovaný podle § 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, věci předal Generálnímu ředitelství cel, neboť zjištěné skutečnosti podle něj nasvědčují tomu, že byl spáchán trestný čin. V přípisu ze dne 22. 6. 2020 označeném jako „předání věci“ a adresovaném Generálnímu ředitelství cel žalovaný uvedl, že věc předává včetně zadržených technických zařízení v počtu 24 ks a peněžních prostředků v celkové výši 151 825 Kč.

III. Posouzení žalob soudem

24. Soud ověřil, že žaloby byly podány včas, osobou k tomu oprávněnou a že splňují všechny formální náležitosti na ně kladené. Napadená rozhodnutí soud přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadených rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Soud žaloby přitom projednal přednostně z důvodu hospodárnosti, neboť úzce souvisí se zásahovými žalobami, které byl soud povinen projednat přednostně podle § 56 odst. 3 s. ř. s. Dospěl přitom k závěru, že žaloby nejsou důvodné.
25. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. o žalobách bez jednání, neboť žalobkyně s takovým postupem vyslovila dne 29. 7. 2020 souhlas. Žalovaný ve lhůtě dvou týdnů od doručení výzvy také nepožadoval jednání; má se tedy za to, že též žalovaný souhlas s rozhodnutím bez jednání udělil (§ 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).
26. Podle § 85 písm. e) zákona o hazardních hrách podléhají technické hry (coby druh hazardních her) povolení.
27. Podle § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách se zakazuje provozovat hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle tohoto zákona.
28. Podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách je osoba pověřená dozorujícím orgánem povinna zadržet věc, je-li zde důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona. Osoba pověřená dozorujícím orgánem ústně oznámí opatření o zadržení věci osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a neprodleně vyhotoví úřední záznam, ve kterém bude uveden i důvod zadržení, popis zadržených věcí a jejich množství. Osoba pověřená dozorujícím orgánem předá kopii úředního záznamu osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a stejnopis doručí dozorované osobě.
29. Podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách může proti uloženému opatření o zadržení věci dozorovaná osoba podat do 3 pracovních dnů ode dne seznámení s uloženým opatřením písemné námitky. Námitky nemají odkladný účinek. Ředitel celního úřadu rozhodne o námitkách bez zbytečných průtahů. Jeho rozhodnutí je konečné. Písemné rozhodnutí o námitkách se doručí dozorované osobě.
30. Podle § 121 odst. 4 zákona o hazardních hrách zadržení věci trvá do doby, než bude pravomocně rozhodnuto o jejím propadnutí nebo zabrání, případně do doby, kdy bude prokázáno, že se nejedná o věc, v souvislosti s jejímž užíváním dochází k porušování tohoto zákona. Zrušení opatření o zadržení věci provede písemně ředitel celního úřadu. Písemnost se doručí dozorované osobě. Pokud bylo zrušeno opatření o zadržení, musí být dozorované osobě zadržená věc bez zbytečných průtahů vrácena v neporušeném stavu. O vrácení sepíše osoba pověřená dozorujícím orgánem písemný záznam.

31. Proces zadržení věcí podle § 121 zákona o hazardních hrách lze vnímat jako dvě na sebe navazující fáze. V první fázi dochází k faktickému zadržení věcí. Toto opatření musí být ústně oznámeno a neprodleně o něm musí být vyhotoven úřední záznam. Zásadní zákonnou podmínkou, jejíž naplnění je v této fázi nutno prokazovat, je existence důvodného podezření, že v souvislosti s užíváním zadržených věcí dochází k porušování zákona o hazardních hrách. Proti uloženému opatření lze podat námitky podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách. Proti rozhodnutí o námitkách proti uloženému opatření lze brojit žalobou podle § 65 a násl. s. ř. s.
32. V nyní projednávané věci tak žalobkyně svými tvrzeními míří pouze proti samotným opatřením o zadržení věcí č. 1 a 2 s tím, že předmětem přezkumu soudu je věcná správnost uložených opatření a zákonnost napadených rozhodnutí č. 1 a 2 o námitkách podaných podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách. Jelikož předmětem přezkumu v řízení o těchto žalobách není zákonnost postupu správního orgánu z hlediska plnění jeho povinností podle § 121 odst. 4 zákona o hazardních hrách, domáhá se žalobkyně nadto samostatnými žalobami též ochrany před tvrzeným nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v zadržování zadržených věcí ve vlastnictví žalobkyně (tj. v nezákonném trvání uložených opatření), přičemž tyto žaloby jsou po spojení u zdejšího soudu vedeny pod sp. zn. 51 Af 33/2020.
33. Pro vyřešení podstaty sporu v této věci je nutné zodpovězení otázky, zda zde existovalo důvodné podezření, že v souvislosti s užíváním předmětných (později zadržených) technických zařízení dochází k porušování zákona o hazardních hrách.
34. Žalobkyně totiž zejména tvrdí, že žalovaný měl přihlédnout k dokumentům předloženým společností S. G. a insolvenčním správcem, ze kterých vyplývá, že zadržená technická zařízení nebyla užívána v rozporu se zákonem. Rozhodnutím o změně byl celní orgán i žalovaný vázán, neboť se presumuje jeho správnost. Toto přitom zcela odpovídalo společné žádosti ze dne 20. 8. 2015 podané společnostmi M. a S. G.. Nezbytná podmínka důvodného podezření pro zadržení zadržených věcí tak podle názoru žalobkyně splněna nebyla.
35. Soud pokládá na tomto místě za vhodné ve stručnosti zrekapitulovat, že celní orgán přistoupil k zadržení zadržených věcí z důvodu rozporu mezi povoleními předloženými při prováděných kontrolách a povoleními evidovanými ministerstvem. Rozhodnutí o změně, které bylo celním orgánům při kontrole předloženo, totiž obsahovalo oproti znění rozhodnutí evidovanému ministerstvem ve svém výroku I navíc čtyři původní povolení, u kterých podle podkladů ministerstva nedošlo ke změně v osobě provozovatele (ze společnosti M. na společnost S. G.). Tato povolení se přitom dotýkala právě technických herních zařízení umístěných v kontrolovaných provozovnách. Na základě těchto skutečností celní orgány pojalý podezření, že (později zadržená) technická herní zařízení jsou provozována bez příslušného platného povolení.
36. Soud konstatuje, že žalobkyně (ani insolvenční správce a potažmo společnost S. G.) v řízení před soudem nepředložila žádnou listinu, která by byla způsobila zvrátit žalovaným pojaté podezření. V případě opětovně předložených rozhodnutí ministerstva o změně a čtyř povolení z roku 2013 je jedinou odlišností oproti listinám předloženým při kontrolách to, že jde o úředně ověřené kopie. Tato skutečnost však nijak nevyvrací původně učiněné zjištění, že mezi rozhodnutím evidovaným ministerstvem a předloženým při kontrole panuje zásadní odlišnost ve vztahu k výroku I, kde je soupis povolení her.

37. Žalobkyně sice k žalobám přiložila též žádost o změnu rozhodnutí a předávací protokol o předání rozhodnutí o změně (tyto dokumenty ke svému podnětu ke zrušení opatření přiložil též insolvenční správce, jsou tedy již součástí správního spisu), ani tyto písemnosti však nebyly v době vydání napadených rozhodnutí způsobilé vyvrátit původní podezření celního orgánu. Společná žádost o povolení a současně změnu dosavadních povolení ze dne 20. 8. 2015 podaná společnostmi M. a S. G. skutečně ve svém textu obsahuje čísla jednací čtyř povolení vydaných v roce 2013. V tu dobu však již správní spisy žalovaného obsahovaly (téměř) totožnou žádost předloženou ministerstvem, která však v textu čísla jednací uvedených čtyř povolení neobsahovala. I z konfrontace těchto dvou dokumentů tedy vyplývaly rozpory vyvolané odlišností mezi předloženými verzemi rozhodnutí o změně, které ještě více prohlubovaly pochybnosti, pro které došlo k zadržení věcí.
38. Konečně ani argumentace žalobkyně, že ministerstvo společně žádosti M. a S. G. v plném rozsahu vyhovělo, neboť jim (společnosti M. ani S. G.) nebylo doručeno žádné rozhodnutí o částečném zamítnutí, nemůže mít na zjištěný skutkový stav vliv, neboť doposud přetrvávají pochyby, o jaké žádosti (z hlediska rozsahu povolení, u kterých bylo žádáno o změnu provozovatele) ministerstvo vlastně rozhodovalo. K objasnění celé situace nemůže přispět ani potvrzení o převzetí rozhodnutí ministerstva, neboť z této listiny nelze zjistit nic ohledně obsahu rozhodnutí, která jsou předmětem sporu mezi účastníky řízení.
39. Soud přitom dává žalobkyni za pravdu, že důvodné podezření musí být shledáno objektivně a nemůže se zakládat toliko na subjektivních pocitech důvodnosti ze strany celního orgánu. Povinnosti zvážit zjištěné skutečnosti dostatečně odborně, pečlivě a v logických souvislostech však celní orgán dostál. Kontrolující osoby totiž již na místech kontroly postupovaly tak, že nejprve ověřovaly existenci (v kopii) předložených rozhodnutí v elektronické evidenci ministerstva. Dále se uchýlily k porovnání znění předložených rozhodnutí se zněním dostupným v elektronické evidenci ministerstva. Jelikož bylo zjištěno, že se obsahy listin zásadním způsobem liší (i pokud jde o detaily písemností), přistoupily kontrolující osoby též k zohlednění ministerstvem evidované žádosti, přičemž bylo zjištěno, že ani žádost nekoresponduje s na místě předloženými rozhodnutími. Až teprve v souhrnu všech těchto zjištění pojaly kontrolující osoby podezření, že technická zařízení byla provozována bez povolení, a přistoupily proto k zadržení věcí ve smyslu § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, o čemž pořídily odůvodněné úřední záznamy.
40. Pokud pak jde o napadená rozhodnutí č. 1 a 2, ani žalovaný nepochybil, pokud na základě těchto shora popsanych skutečností opatření o zadržení věcí č. 1 a 2 aproboval, neboť soud zastává shodný názor, že zde při kontrolní činnosti celního orgánu panovaly důvodné pochybnosti o tom, že užívání zadržených technických zařízení je v souladu se zákonem o hazardních hrách, resp. že celní orgány tehdy důvodně pojaly podezření, že tomu tak není.
41. Závěrem soudu nezbývá než se vyjádřit k rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 10. 7. 2020, č. j. 62 A 82/2020-91, jež se žalobkyně v této věci dovolává, neboť byl vydán ve věci vycházející z obdobného skutkového a totožného právního základu a i žalobní argumentace téže žalobkyně byla obdobná (ne-li totožná). Soud předně zdůrazňuje, že nic nenamítá proti Krajským soudem v Brně obecně formulované právní větě: „*Důvodné podezření ve smyslu § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách se musí zakládat na zřetelné, konkrétní a dostatečné vstupní indicii o tom, že v souvislosti s užíváním věci dochází k porušování zákona, a o tom, o jaké porušení může jít. Toliko na takové indicii ve formě předběžných poznatků může být vystavěna věrohodná a věcně relativně ohraničená hypotéza*“.

ohledně podezření z konkrétního porušení konkrétní povinnosti stanovené zákonem o hazardních hrách; nemůže jít o podezření pouze fabulované ani o podezření zakládající se na marginální nesrovnalosti, jež se dá lehce a rychle vysvětlit bez součinnosti kontrolované osoby anebo jež není vůbec přičitatelná kontrolované osobě.“ Zdejší soud nicméně na rozdíl od Krajského soudu v Brně nezastává názor, že samotná existence rozdílných znění (co do výčtu povolení) dotčených správních rozhodnutí ve správním spisu žalovaného (ministerstva) nemohla (bez dalších indicií) poskytovat dostatečný skutkový základ pro důvodné podezření podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách a byla pouhou zanedbatelnou nesrovnalostí, která žalobkyni (resp. její předchůdkyni) nemohla být kladena k tíži. Zdejší soud totiž pokládá za podstatné, že rozdíl mezi listinami byl zjištěn nejen po stránce formální (v úpravě textu), nýbrž i (a to zejména) v obsahu, konkrétně ve výrokové části (v soupisu rozhodnutí opravňujících provozovat loterie). Jakkoli se pak kontrolující osoby snažily tyto rozdíly již na místě objasnit prostřednictvím evidence ministerstva, jejich pochybnosti o pravosti předloženého rozhodnutí o změně se jen prohloubily, nebyly nijak oslabeny. Nelze též přehlédnout, že srovnávaná rozhodnutí měla totožné číslo jednací i datum vydání, tj. bylo vyloučeno, že by se jednalo např. o původní formálně vadné rozhodnutí ve spise ministerstva, které by bylo posléze změněno oprávněným rozhodnutím do podoby, v níž jej předkládala společnost S. G. a jež bylo např. ze spisu ministerstva v mezidobí ztraceno. Daná situace tak zjevně vyvolávala podezření z padělání předkládané listiny, nikoliv jen pochybnosti o řádném vedení spisu ministerstva.

42. Zdejší soud se proto neztotožňuje s Krajským soudem v Brně, že za takové situace bylo povinností celního orgánu nejprve mít důkazně podložené důvody existence rozdílných znění předložených a evidovaných rozhodnutí i bez součinnosti žalobkyně (resp. její předchůdkyně). Takový požadavek na postup celního orgánu by totiž narážel na samotnou podstatu institutu podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, ke kterému musí celní orgán přistoupit operativně již na základě důvodného podezření, tj. nikoli až na základě skutečností prokázaných. Aplikace tohoto institutu přitom musí respektovat i jeho účel, jímž je mj. zajistit věci pro účely jejich potenciálního propadnutí či zabrání tak, aby nemohlo dojít před shromážděním úplných důkazních prostředků a projednáním věci ve správním (či zde potenciálně i trestním) řízení k přemístění takových věcí a pokračování jejich neoprávněného provozování na jiném místě či k jejich ukrytí (byť lze uznat, že v tomto případě se toto riziko nejevilo vysoké).
43. Intenzita tohoto opatření je navíc zmírněna právě požadavkem ustanovení § 121 odst. 4 zákona o hazardních hrách na ukončení zadržování věcí ihned, jakmile se v rámci dalšího shromažďování důkazů prokáže, že původní odůvodněný předpoklad o porušování zákona užitím zadržených věcí byl mylný, spolu s povinností celního úřadu rozhodovat o námitkách dozorované osoby, což dává dotčenému subjektu prostor pro rychlé rozptýlení původních pochybností. Jak se však v této věci posléze ukázalo, tyto pochybnosti jsou poměrně vážné a nelze je označovat jen jako „nepořádek“ ve správním spise. V zásadě bude třeba vážit, co je pravděpodobnější, zda existence padělané neúplné žádosti ve správním spise ministerstva, či existence padělaného rozhodnutí a žádosti ve prospěch S. G. v rukou této společnosti. To je však již otázka pro navazující správní či trestní řízení.

IV. Závěr a náklady řízení

44. Vzhledem ke shora uvedenému soud shledal žaloby nedůvodnými, a proto je podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

45. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. září 2020

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu